Nüüd olnud kõik ussid kadund. —
Nü et sulane ei ole seda kusa näind
kuhu nad läind woi kuhu nad jäent

II Jutt.

Üks kord üks mõisa herra seisnud
omä trepi peal ja häkkitselt näin
et üks mees tuleb rätta hobusega nelja
ajades maantee mööda mis mõisa
õuuest läbi käinud. — Juba saanud
mõisa õuue peale kui mees juba hobu
seljas ära nõrkend. Sest uss olewad
teda nõeland ja tä tulnud selle mõ
herra juurde abi otsima. Sest see
mõisa herra olnud suur kuulus
arst ussi nõelamist terweks tegema
Herra aga ise läinud ruttu jooks-
tes tee peale wasta. Sest herra sa
nud juba aru, et see mees tema juu
abi tuleb otsema. —

ja kui ta mehe juurde saanud ütelnud
ta mehele: Et üle kahe soone mis
mua sees on oled sa juba tulnud ja kui
sa üle kolmade weel oleks tulnud süs
mina enam ei oleks wõinud aidata.
aga nüüd ma wõin küll. —
Ja wõtnud mehe walu kui peoga
ära ja mees läinud terwelt ja rõõm-
salt koju. —

III Jutt.

Üks kord üks mees läinud Laupäewa
õhtal. Naabri walla metsa puid wargile.
Tagasi tulles pidanud ta ühest suurest
seitsme wersta pikusest nõmmest läbi
tulema. — Mis Tõstama ja Selli wahe
peal seisab. Olnud umbes arwata
juba kesk öu aeg kui mees metsa sisse
jõudnud. — Aga seal metsa alustuses
on surnu aed. — Surnu aea kohalt
kaada tulles, kuulnud mees, et üks